

A doua lectură este din proorocul Iezechiel (43, 26-27; 44, 1-4), despre poarta dinspre răsărit a templului care era închisă și închisă va rămâne pentru că „Domnul Dumnezeu lui Israel a intrat pe ea”. Este limpede că aici se vorbește despre pururea fecioria Maicii Domnului.

A treia lectură este din cartea Pildelor (9, 1-11), în care este vorba despre „Înțelepciunea care și-a zidit casă”. Înțelepciunea este Hristos, iar casa este Maica Domnului.

Dimineața, la utrenia zilei de 8 septembrie, Evanghelia (Luca 1, 39-49, 56) ne descrie vizita făcută de Maica Domnului Elisabetei. Două fraze din această pericopă exprimă atitudinea Bisericii față de Fecioara Maria și ne arată de ce aceasta este mai presus decât toți sfinții. Prima frază redă cuvântul Mariei: „*Iată de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui*”. Cealaltă frază exprimă cuvântul Elisabetei: „*Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău*”.

La Liturghie, citim Evanghelia (Luca 10, 38-42; 11, 27-28) care vorbește despre vizita Mântuitorului în casa Martei și a Mariei,

pericopă evanghelică ce se repetă la toate sărbătorile Maicii Domnului. Domnul o laudă pe Maria din Betania pentru preocupările sale spirituale, fără să o desconsidere pe Marta, preocupată de cele gospodărești. Totuși, cele spirituale trebuie să primeze.

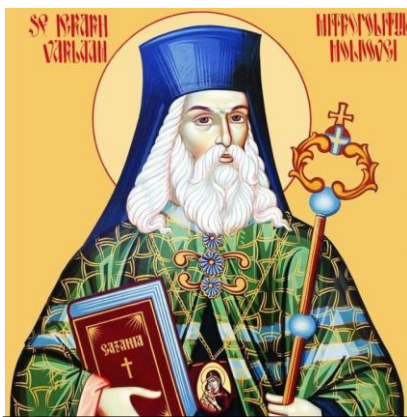
Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului binecuvintează anul bisericesc care începe. De aceea una dintre cântări zice: „*Să se bucure cerul și pământul să se veselească, căci cerul lui Dumnezeu pe pământ s-a născut din făgăduință, dumnezeiasca Mireasă. Cea stearpă pe Prunca Maria hrănește cu lapte și se bucură de nașterea ei Ioachim, zicând: Toiag s-a născut mie, din care a odrăslit floarea Hristos din rădăcina lui David. Cu adevărat, minune preamărită*”.

Dorim ca Domnul Hristos, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, să ne dea în anul bisericesc care începe îmbelșugate realizări spirituale și materiale!

† ANDREI, Arhiepiscopul Vadului,
Feleacului și Clujului,

(Text publicat în *Renașterea*, nr. 9 (293),
an XXV (serie nouă), revistă editată de
Arhiepiscopia ortodoxă a Vadului,
Feleacului și Clujului)

30 august: Pomenirea Sfântului Ierarh Varlaam, Mitropolitul Moldovei

Sfântul Ierarh Varlaam,
Mitropolitul Moldovei,
icoană

Acest venerabil păstor duhovnicesc al Moldovei s-a dovedit a fi, de asemenea, și un iscusit făcător de pace, după cuvântul Mântuitorului Hristos. Care zice: „*Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema*” (Matei 5, 9). Încă pe când era egumen la Secu, a fost trimis de Miron Barnovschi și mitropolitul Anastasie Crimca în fruntea unei solii la țarul Rusiei și la mitropolitul moldovean Petru Movilă de la Kiev. În anul 1632 s-a dus iarăși în fruntea unei solii de pace la Constantinopol, mijlocind pentru un domn pământean pe scaunul Moldovei.

În anul 1644 este trimis de Vasile Lupu, în fruntea unei alte solii de pace. la domnul muntean Matei Basarab, cu care era de mult în neînțelegere. Astfel, blândul mitropolit Varlaam a reușit să împace pentru totdeauna pe cei doi domni și Bisericele Ortodoxe surori, aducând în mijloc numele lui Iisus Hristos, Care se numește „*Domn al păcii*” și amintind că și unii și alții sunt frați de o credință, de o limbă și de un neam. Ca semn al împăcării, mitropolitul Varlaam a îndemnat pe Vasile Lupu să zidească biserica „Stelea” din Târgoviște. Iar pe Matei Basarab, să zidească biserica Mănăstirii Soveja în ținutul Vrancei, numită multă vreme Mănăstirea „Dobromira”, adică „Bună pace”.

(Protosinghel Ioanichie Bălan, Patericul românesc)